

derne og hbe dem al mulig Medvirkning til at anholde eventuelle Overtrædere, der af disse lovlige Fiskere vilde blive betragtede som dem, der gjøre Indgrib i deres Næring. — Naar Mindretallet i den nye § 13 har tilladt sig at foreslaae, at Halobelen af Multerne skal tilfalde de Fattiges Kasse, istedetfor at de ifølge § 50 af Loven af 29de December heelt og holdent skulde indgaae i Politikassen, er det skeet deels af Hensyn til, at man i § 11 lagde Eftersynet over paa Communalbestyrelserne, deels, og navnlig, fordi de Fattiges Kasse er en Institution, som af Alle omfattes med den største Sympathi, og man altsaa derved har troet ligesom at anspore Alle til at faae Fisseriloven overholdt. Forøvrigt har Mindretallet i § 13 optaget, hvad der allerede findes i § 50 af Loven af 29de December, nemlig, at Belønninger kunne gives af Politikassen til dem, der have udviist Nidkjærhed med Hensyn til Opdagelsen af Overtrædelser af Fisserilovene, og Mindretallet har herefter foreslaaet § 50 heelt og holdent hævet. Mindretallet skal hertil endnu kun sige den Bemærkning, at det vilde være ønskeligt, at disse Belønninger af Politikassen maatte flyde noget rigeligere, end det hidtil har været Tilfældet; thi man maa vel erindre, at de Mænd, af hvem vi vente, at de skulle udvise Nidkjærhed med Hensyn til Opdagelsen af Overtrædelser af Fisserilovene, ere næsten Alle fattige Mænd, der leve af deres Hænders Arbejde, for hvem Tiden er Alt, og som derfor bør have Betaling for den Tid, de offrer for at vise denne Nidkjærhed. — Med Hensyn til de Paragrapher i Loven af 29de December 1857, som Mindretallet i den nye § 14 foreslaaer ophævede ubover, hvad Lovforslaget foreslaaer, nemlig §§ 40 og 46 — § 50 har jeg jo omtalt — og endvidere en Deel af §§ 39 og 48 samt endelig det sidste Punktum i § 11 i Loven af 4de Januar 1861, da omhandle alle disse Bestemmelser ubelukkende den saakaldte særlige Control, som vi foreslaae hævet. Derimod er det jo en nødvendig Følge af Mindretallets Forslag i § 11, at § 41 i Loven af 29de December 1857 opretholdes, hvilken Lovforslaget foreslaaer skulde bortfalde.

Før jeg aflutter Motiveringen af Mindretallets Forslag, skal jeg tillade mig at henlede

Thingets Opmærksomhed paa, at naar Mindretallet ikke har kunnet tillægge Commissionens Udtalelser om Controlens Nødvendighed den Vægt, som Fleertallet har tillagt den, saa har det blandt Andet sin aldeles naturlige Grund deri, at efter Mindretallets Anskuelse hviler Commissionens Forslag om Controlens Bibeholdelse paa en heelt anden Forudsætning end det foreliggende Lovforslag, idet Commissionen foreslaaer Controlen opretholdt med særligt Hensyn til, at den foreslaaer en væsentlig Deel, jeg troer vistnok henved Halvobelen, af samtlige laasede Bandede, hvilke hidtil have optaget næsten al den søgaaende Controls Tid og Opmærksomhed, bibeholdt, hvorimod Lovforslaget ophæver hele det Omraade, som Commissionen har tænkt sig for den søgaaende Control. Med de øvrige, meget lette Grunde, der ere anførte, kan man efter Mindretallets Anskuelse ikke forsvare Controlens Bibeholdelse i det foreliggende Lovforslag, og det vil derfor efter Mindretallets Anskuelse være en nødvendig Consequent af den ved Lovforslaget foretagne Forandring i Commissionens Indstilling, at denne Control i alt Fald maa meget betydeligt indskrænktes. Naar Mindretallet ikke i Tighed med Fleertallet har troet at burde frasælde sit Dnsse om Controlens Ophævelse ved Udsigten til maastee i en Fremtid at faae en almindelig Fiskelov for det hele Land, der da muligen kunde gjøre den saakaldte særlige Control ved Kiimfjorden overflødig, saa har Grunden dertil været den, at det er Mindretallets Overbeviisning, at det Eftersyn, som Mindretallet foreslaaer udført ved de locale Autoriteter, og som ikke vil komme til at koste Staten Noget, vil blive mere effectivt end en Control, der koster Staten ikke saa Lidt. Men derhos har det ogsaa fastholdt sit Forslag, fordi det ikke har anset det for rigtigt paa et saa tidligt Stadium af Forhandlingerne at opgive det, som man anseer for ret, billigt, fornødt og nødvendigt, navnlig naar man, som Mindretallet, har det Haab, at den ærede Minister, dersom dette Forslag skulde vinde Stemning for sig i begge Thing, ikke paa Grund deraf vil forholde de fattige Fiskere oppe ved Kiimfjorden de overordentlig store Goder, som jeg erkjender, at Lovforslaget yder